

Када неко ко у више наврата понови да је (манастир) Зочиште у општини Србица, и онда се изненада присети да због тога целу ноћ није спавао (иако је то најмање три пута рекао), а потом нас фино, као грађане Србије, у свом ауторском тексту замоли за разговор о разрешењу косовског (Гордијевог) чвора, онда се нађем п(р)озваним да у оквиру тог већ започетог унутрашњег дијалога о Косову (и Метохији) који, бојим се, има већ унапред зацртани циљ, напишем нешто; да се осврнем на неке околности које могу бити од значаја за обичне људе у Србији приликом заузимања става у креирању нове политике одустајања од Косова. То је стога пре што читав свој живот живим на поменутој територији; зато што сам, за разлику од самог аутора текста у Блицу - (који је почео да склапа погубне договоре са Хашимом Тачијем пре само 5 година, а што назива дијалогом) - ја у директном дијалогу са Албанцима на Косову још од 2001. године и нарочито као неко ко ће резултате тог дијалога живети. Да, нисам најпапетнији, нити бих да проливам ичију крв, сукоба се гадим, углавном не ћутим и мислим да човек учи док год је жив (ово да напоменем да не бих био по том основу дискредитован).

О генези 'косовског проблема' не бих превише, јер не желим да се враћам у далеку прошлост. Али, кад је Председник већ поменуо фамозну 1878. годину, Призренску лигу и националне идеје које је она прокламовала, не би било згорег подсетити се идеје 'ослобођења Старе Србије' (уједно и Косова и Метохије). Она је скоро у исто време зачета, у најмању руку пандан је идејама прокламованим у Призрену. Изгледа да је Председник заборавио да је тадашњи национални романтизам у Срба био јачи, и да је имао већу подршку великих сила, па су ти циљеви остварени већ 1912. године. Албанци свој национални романтизам и ренесансу на Косову живе читав век касније - тек након 2008., иако су идеје Призренске лиге биле реализоване и за време Другог светског рата - када је формирана прва Велика Албанија.

Мало бољи познаваоци историје Косова и Метохије, којих је у Србији мање после недавне смрти Душана Батаковића, знали би да су данашње прилике на Косову сличне и идентичне онима после Младотурске револуције; да се невоље преосталих Срба који због њих све чешће и у све већем броју напуштају своја "вековна огњишта" (нисам оригиналан, цитирам аутора) понављају и да су им консеквенце исте. С тим да постоји суштинска разлика, а то је да су данашњи проблеми директна последица Бриселског дијалога.

О далекој прошлости и косовском проблему кроз векове нека свој суд дају историчари. Ја бих да у време брзог живљења, а још бржег заборављања, подсетим на скорију прошлост; на догађаје који представљају почетак успона и моћи данас свакако најмоћнијег човека у Србији, самим тим и у региону Западног Балкана, а који нас сада позива на дијалог о врло важној теми (макар се у нечему могу сложити са њим). То би уједно значило да и ми који мислимо другачије, а као такви смо тренутно мањина у Србији, али и међу Србима на Космету, кажемо оно што сматрамо важним у вези са поменутом темом, без да будемо отпуштени са посла, пребијени у мраку, суочени са претњама. Ваљда се тако нешто у старту конфронтације са појмом дијалог.

Не тако давне 2011. тадашњи председник Републике Србије Борис Тадић је немачкој канцеларки Ангели Меркел саопштио шта по питању Севера Косова (он и Србија) неће урадити, а најважније је било да "неће укинути тзв. паралелне структуре на Северу Косова" (читај институције Републике Србије). Данас је тачно шест година од када су специјалне јединице РОСУ упале на Север. Срби на Северу Косова у то време, због једностраног успостављања царине на прелазима Брњак и Јариње, постављају барикаде. Јединствени су у 'отпору' Хашиму и његовим западним пријатељима и око тога да се институције морају очувати, макар као кец у рукаву у неком будућем дијалогу око Косова и Метохије. Не верују Тадићу јер су у страху очи велике. За своје ставове имају подршку опозиционе СНС. Чак се у том периоду неко у Косовској Митровици заклињао Богом да се неће смирити док КиМ потпуно не врати у уставно-правни поредак Србије.

Без "косовског чвора", брже јаче, боље - јер будућност не може да чека

Пише: Марко М. Јакшић
уторак, 25 јул 2017 23:22

Без "косовског чвора", брже јаче, боље - јер будућност не може да чека

Пише: Марко М. Јакшић
уторак, 25 јул 2017 23:22

